

Mødet den 13. Septbr. 1915.

Fraværende: Samuelsen.

1. a. (J. Nr. 93—1915). Sagen angaaende **Optagelse af et Laan hos den midlertidige kommunale Laanekasse** af 1914 og
- b. (J. Nr. 192—1915). Sagen angaaende **Kommunehospitalets Udvidelse.**

Der forelaa følgende Udkast til Skrivelse til Bestyrelsen for den kommunale Laanekasse:

»Ved Skrivelse af 24. Juli d. A. har Bestyrelsen meddelt Byraadet, at der af den midlertidige kommunale Laanekasses Midler vilde kunne ydes Aarhus Købstadkommune et Laan til Beløb 2400000 Kr. til Anvendelse i de i Skrивelsen angivne Øjemed, medens det Beløb, 600000 Kr., som Byraadet havde ansøgt om at maatte erholde som Laan til Anvendelse som Driftskapital, ikke har kunnet bevilges. Samtidig har Bestyrelsen med Hensyn til Byraadets Ønske om, at Laanet først maatte komme til Udbetaling efter Udløbet af Regnskabsaaret 1915—16 meddelt, at dette Ønske ikke kunde imødekommes, men at hele Laanet af Kommunen maa modtages i December Termin d. A.

De Vilkaar for Laanets Ydelse, som Raadet ved sin Ansøgning om Laanet mente at kunne

gaa ud fra, ere saaledes noget ændrede. Under Hensyn hertil har Raadet maattet tage under fornyet Overvejelse, hvorvidt Laanet kunde akcepteres i Henhold til Bestyrelsens Tilbud, og er kommet til det Resultat, at man maa nære Betænkelighed derved, dels fordi Kommunen ved at modtage det hele Laan allerede i December Termin d. A. vilde lide et ikke ubetydeligt Rentetab, dels fordi man ved nærmere Overvejelse af de Foretagender, til hvis Iværksættelse Laanet skulde anvendes, ikke har ment at kunne paatage sig Forpligtelse til at bringe disse Foretagender til Udførelse inden det Tidspunkt, da Laanet skal tilbagebetales. Byraadet har i Henhold hertil ikke ment at kunne modtage det ommeldte Laan til disse Foretagenders Iværksættelse.

Samtidig er der imidlertid fra Byraadets Udvalg for Sygehusene fremkommet Forslag om, at den Ombygning af og de Tilbygninger til det herværende Kommunehospital, som allerede er paabegyndt, skulde fuldføres. Byraadet har allerede til disse Om- og Tilbygninger bevilget et Beløb af 408000 Kr., og af dette Beløb er der anvendt et Beløb af ca. 150000 Kr., som foreløbig er udredet af det af Kommunen i 1909 optagne Laan. Nu foreslaar Udvalget for Sygehusene, at der opføres en ny Bygning til Hospitalets medicinske Afdeling. Denne Bygning tillegemed forskellige i Forbindelse dermed staaende Arbejder vil medføre en Udgift til Beløb ca. 584000 Kr. Den hele Udvidelse og Ombygning af Kommunehospitalet vil saaledes medføre en Udgift af ca. 1 Million Kroner.

Byraadet har under de nuværende vanskelige Forhold næret nogen Betænkelighed ved

at bevilge en saa betydelig Sum som den, Udvalget nu har indstillet at anvende, særlig til Hospitalets medicinske Afdeling, som anført ca. 584000 Kr. Men denne Hospitalsafdeling er for Tiden midlertidig installeret i to til Hospitalet hørende Bygninger, der tidligere — indtil Marselisborg Hospital var opført — rummede Afdelingen for epidemiske Sygdomme. Den medicinske Afdeling virker da under meget uheldige Forhold og lider stærkt under Pladsmangel — Forhold, der ikke bør vedvare længere end højst nødvendigt. Byraadet er derfor gaaet ind paa at følge Sygehusudvalgets Forslag angaaende Opførelsen af en ny Bygning til den medicinske Afdeling, men kun under den Forudsætning, at den midlertidige kommunale Laanekasse vil tilstaa Kommunen det dertil fornødne Laan.

Byraadet tillader sig da at anholde om, at der af Laanekassens Midler til Anvendelse i det ommeldte Øjemed maa blive udlaaant til Kommunen et Beløb af 1 Million Kroner, nemlig dels til Fuldførelsen af de allerede bevilgede Arbejder ca. 258000 Kr., dels til Opførelsen af den ny medicinske Afdeling ca. 584000 Kr., dels til Dækning af det Beløb af ca. 150000 Kr., som er udredet af Laanet af 1909, men som man da vilde overføre til det nu eventuelt af Laanekassen tilstaaede Laan for at have den hele Udgift til Hospitalets Ombygning samlet paa dette Laan.

Med Hensyn til denne sidste Del af Andragendet tillader man sig endnu at bemærke, at der ikke, da man stiftede Laanet af 1909, var paaregnet at skulle anvendes nogen Del deraf, til Kommunehospitalets Udvidelse. Naar nu de

allerede i dette Øjemed udredede Beløb ere førte til Udgift for det nævnte Laan, vil denne Ordning, hvis den skulde være endelig, medføre, at Kommunen maa opgive at bringe til Udførelse et eller flere af de Arbejder, hvortil Laanet af 1909 var tænkt anvendt. Det vil derfor ogsaa i denne Hensende være af Betydning, om Bestyrelsen nu maatte kunne bevilge den hele til Kommunehospitalets Udvidelse fornødne Sumen Million Kroner som Laan af Laanekassens Midler«.

Formanden kunde i alt væsentligt henholde sig til sine Udtalelser i Mødet den 2. September. Det afgørende for ham var, at der ikke skete nogen væsentlig Standsning af Arbejdet med Kommunehospitalets Udvidelse, idet Forholdene ikke kunde vedblive at være, som de var. Taleren vilde derfor foreslaa, at man fortsatte med Arbejdet, saaledes at det kunde blive fuldført i nogenlunde normal Tid. Der var intet Beløb af Laanet af 1909 bestemt til Kommunehospitalets Udvidelse, men desuagtet havde man hidtil afholdt Udgifterne deraf, og man kunde jo ogsaa afholde hele Udgiften deraf, men man vilde saa forbruge hele Resten af Laanet og komme til at staa uden Kassebeholdning. Derfor mente Taleren, at man burde søge at laane Pengene til Kommunehospitalets Udvidelse hos den kommunale Laanekasse. Det tidligere paatænkte Laan hos denne kunde man næppe modtage paa de tilbudte Vilkaar, men kunde Sagen ordnes, saaledes som af Taleren nu anført, kunde Vilkaarene ikke kaldes saa helt ringe i Øjeblikket. Ganske vist skulde Laanet tilbagebetales i 1919, og man maatte saa skaffe Penge andet Steds, hvad man iøvrigt ogsaa maatte i anden Anledning. Hvorledes Vilkaarene saa vilde

blive, kunde naturligvis ingen vide. Taleren vilde da foreslaa, at man indsendte Andragende overensstemmende med det ovenfor aftrykte Udkast om at laane 1 Million Kr. hos den kommunale Laanekasse. Endvidere vilde Taleren foreslaa, at man besluttede at fortsætte Arbejderne ved Kommunehospitalets Udvidelse overensstemmende med de i Mødet den 14. Maj 1914 godkendte Planer og særlig at opføre den til den medicinske Afdeling bestemte Bygning samt iværksætte de i Sygehusudvalgets Indstilling under Nr. 2, 3 og 4 ommeldte Byggearbejder, at det til disse Byggearbejder anslaaede Beløb, 493960 Kr., med Fradrag af de til Indretning af et Apotek anslaaede 11000 Kr., altsaa til Rest 482960 Kr. samt til Inventar 65000 Kr. stilles til Udvalgets Raadighed, dog saaledes, at Udgiften fordeles med omtrent lige store Dele paa hvert af Aarene 1916, 1917 og 1918, at der senere tages Beslutning om, hvorvidt der bør indrettes et Apotek og at de under 5 og 6 i Udvalgets Indstilling ommeldte Havearbejder og Vejanlæg først bringes til Udførelse efter indhentet Erklæring fra Brolægningsudvalget.

Møller skulde ikke udtale sig nærmere om Laanet, da Formanden jo havde meddelt, hvad man i Budgetudvalget havde opnaaet Enighed om, men kun anbefale, at man laante 1 Million Kr. hos den kommunale Laanekasse til Hospitalets Udvidelse. Med Hensyn til den medicinske Afdeling var det jo et Kompromis, der blev foreslaaet, saaledes at man bevilgede Beløbet, men at Forslaget vedrørende Have- og Vejanlæg først skulde gaa til Brolægningsudvalgets Erklæring. Naar man sagde, at Udgiften skulde fordeles med omtrent lige store Beløb paa hvert af Aarene 1916, 1917 og 1918, var det af flere Grunde, men Meningen

var, at Udvalget skulde bestræbe sig for at gøre Udgiften nogenlunde lige stor i hvert af de 3 Aar. Den medicinske Afdeling svarede ikke fuldt ud til Tiden, skønt Værelserne i sig selv var helt gode, men paa den anden Side maatte det ogsaa erindres, at man for Tiden ikke havde særlig gode Raad til større Udgifter. Da Taleren imidlertid skulde indrømme, at man ikke godt kunde standse det allerede paabegyndte Arbejde, vilde han anbefale Byraadet at tiltræde den af Formanden foreslaaede Overenskomst.

M o u s t e n bemærkede, at det ikke var uden stor Betænkelighed, at han var gaaet med til at fordele Arbejderne paa den anførte Maade, idet det sikkert vilde blive overordentlig vanskelig for Sygehusudvalget at indrette det saaledes, at der blev brugt lige meget hvert af de 3 nævnte Aar. Efter Hr Møllers Udtalelse om, hvad der mentes med Bestemmelsen, kom man vel dog nok ud over Vanskelighederne. Det var meget muligt, at man det første Aar ikke kunde anvende $\frac{1}{3}$ af Beløbet, og at man de to næste Aar maatte anvende noget mere, men dette maatte man saa have Lov til. Ud fra denne Betragtning kunde Taleren anbefale Overenskomsten. Sygehusudvalget havde intet inod, at Forslaget vedrørende Have- og Vejanlæg gik til Erklæring af Brolægningsudvalget; Taleren var blot bange for, at det nævnte Udvalg vilde finde, at Sygehusudvalget paa dette Punkt havde været lovlig sparsommelig. Taleren var meget betænkelig ved kun at laane 1 Million, da man jo ikke vidste, hvilke Forhold man vilde komme til at staa overfor, men da Sagen stillede sig saaledes, at man kunde faa en Million eller slet intet, kunde Taleren ogsaa paa dette Punkt anbefale Formandens Forslag.

Formanden bemærkede med Hensyn til Udgiftens Fordeling over de 3 Aar, at der selvfølgelig ikke i 1916 kunde anvendes $\frac{1}{3}$ af Beløbet, og at de 65000 Kr. til Inventar nødvendigvis maatte falde i Slutningen af Perioden. Bestemmelsen om, at Udgiften skulde fordeles med omtrent lige store Dele paa hvert af de 3 Aar, kunde derfor næppe volde Vanskeligheder.

Simonsen kunde under Hensyn til Forholdene og Stillingen i Byraadet anbefale at tiltræde Formandens Forslag. Det var ganske vist ikke, hvad Taleren mente, man burde have til Raadighed til uforudsete Forhold, saa Taleren kunde kun anbefale Forslaget, fordi der næppe kunde opnaas noget bedre. Dersom Byraadet kom til at staa i en uheldig Situation, maatte Ansaret lægges paa dem, der ikke vilde være med til at laane et større Beløb. Naar man nøjedes med at laane 1 Million, vilde der intet blive tilovers til at imødegaa uforudsete Forhold med i de kommende Aar, f. Eks. Arbejdsløshedskriser, hvilket der derimod vilde være blevet, hvis man havde fastholdt det bevilgede Laan paa 2400000 Kr. Da det imidlertid ikke var muligt at fastholde Anmodningen om at laane 2400000 Kr., og det, Formanden nu foreslog, dog i nogen Grad imødekom de nærmeste Krav, vilde Taleren mene, at man burde gaa med og derved holde et Arbejde i Gang, der ikke burde stoppes. Taleren forstod ikke, at man fra Elektricitetsværkets Side fandt det forsvarligt at gaa Fremtiden i Møde uden at have sikret sig Penge til en mulig Udvidelse af Værket. I det hele taget maatte Taleren altsaa beklage, at man ikke fik et større Laan, men man maatte jo bøje sig for Forholdene. Flertallet skulde styre, og Mindretallet maatte nøjes med, hvad Flertallet vilde give.

Naar det saa gik i den rigtige Retning, kunde Taleren ikke anbefale andet end at gaa med.

M a r t h i n H a n s e n glædede sig over, at det var lykkedes Formanden at faa de to store Grupper samlet om Forslaget. som ogsaa han gerne vilde støtte. Kommunen og Borgerne vilde sikkert være godt tjent med den foreslaaede Ordning.

C h r i s t e n s e n var glad ved, at man dog naaede noget, men kunde have ønsket, at Belysningsudvalgets Formand havde sørget for at faa Laanet forhøjet med 400000 Kr. til Udvidelse af Elektricitetsværket. Man havde i 3 Fjerdingaar forhandlet om Levering af Elektricitet til Kalø Vig, men Leverancen kunde let gaa Aarhus forbi, hvis man skulde vente 3—4 Aar, inden man kunde overtage den, og det var der jo Mulighed for, naar man ingen Penge havde til den fornødne Udvidelse af Værket. Taleren vilde derfor gerne henstille, om man ikke kunde enes om at forhøje Laanet med de 400000 Kr., som vilde medgaa til Elektricitetsværkets Udvidelse. Man burde i det hele taget have set lidt mere stort paa denne Sag. Der var stor Arbejdsløshed i Byggefagene, og vilde man ikke skaffe Arbejde, hvad man jo kun kunde ved at laane et større Beløb, maatte man henvise de arbejdsløse til Hjælpe- og Arbejdsløhedskasserne. Det vilde sikkert være god Politik at holde saa mange Arbejder i Gang som muligt under Krigen. Naar denne var endt, og der blev Arbejde nok andre Steder, kunde man bedre holde igen.

M i k a e l J o h a n s e n havde ikke været med til det Kompromis, der fra flere Sider taltes om. Den Side, Taleren tilhørte, havde ikke faaet anden Indrømmelse, end at Indretningen af et Apotek blev udsat. Det maatte altsaa være Kompromisset.

Der taltes om Flertallet, men der var jo Flertal for Budgetudvalgets oprindelige Forslag. Iøvrigt var der aldeles intet fast Flertal i Byraadet. Det var ofte blevet sagt, at man havde været karrig overfor Sygehusvæsenet, og særlig, at det var den Side, Taleren tilhørte, som havde været karrig. Den Tale kunde Taleren ikke forstaa. Muligvis havde tidligere Tidens Sygehusudvalg forømt Hospitalsvæsenet, men ikke det nuværende eller de senere Udvalg. I 1901 havde Udgiften til Hospitalsvæsenet været 40400 Kr. foruden Renterne, i Aaret 1904—05 63445 Kr. ligeledes uden Renter, i 1911—12 172942 Kr. inklusive Renter og i 1915—16 var budgetteret 368538 Kr. ligeledes inklusive Renter. Desuden var der brugt henved 1½ Million til ny Hospitaler. Da Marselisborg Hospital blev bygget, sagde man, at man ikke i mange Aar behøvede at opføre ny Hospitaler, men desuagtet forlangte man nu midt under Krigen mange Penge i det Øjemed, skønt Forholdene ikke var daarligere end de fleste andre Steder. En Slægtning af Taleren havde saaledes faaet Besked paa at maatte vente 3 Uger for at kunne blive indlagt paa Fællesstue paa Rigshospitalet. Det var blevet meddelt Taleren, at Fattiggaardens Sygeafdeling slet ikke blev benyttet, uagtet den var meget god. Dersom det kneb saa meget med Hospitalsplads, som det blev sagt, kunde man dog benytte denne Sygeafdeling i Stedet for at sende Patienterne til Kommunehospital. Det var vist meget tvivlsomt, om Laanekassen bevilgede det nu foreslaaede Laan paa 1 Million, da en stor Del af Beløbet jo var brugt, og Hensigten jo var, at Laanene skulde bruges til ny Arbejder. Iøvrigt kunde Hospitalsudvidelsen godt være fuldført uden Laan, hvis det endelig skulde være. Der var derfor i og for sig

mere Grund til at laane til Udvidelse af Elektricitetsværket. Der var ikke noget at sige til, at Lægerne forlangte Hospitalet saa fuldkomment som muligt, men Byraadet maatte ogsaa se paa Kommunens finansielle Stilling, og Lægerne kunde vel ogsaa have en Opfattelse som Læger, en anden som skatteydende Borgere. Talerens Parti vilde gerne gaa med til at udvide Hospitalet, dog ikke til at indrette et kommunalt Apotek, men ønskede kun Arbejdet udsat, til Krigen var til Ende, og da Udvidelsen jo ikke kunde blive færdig før i 1920, var det ret uforstaaeligt, at man ikke fra alle Sider havde kunnet enes om denne Ordning.

Simonsen skulde overfor Hr. Mikael Johansen bemærke, at de 11000 Kr. til Apoteket selvfølgelig ingen afgørende Rolle havde spillet ved de Forhandlinger, som havde ført til Kompromisset. Naar man fra anden Side absolut ikke vilde have de 11000 Kr. med nu, saa havde Taleren, skønt han meget ønskede et kommunalt Apotek indrettet, ikke fundet Anledning til at nægte at tage, hvad der kunde naas. Det var beklageligt, at de 11000 Kr. ikke kom med, thi de vedrørte den eneste Post, der kunde siges at indbringe Kommunen Penge. Kommunens Apotekerregning blev i Aar paa næppe under 25000 Kr., saa man vilde ved at indrette et Apotek til 11000 Kr., utvivlsomt kunne spare mindst en halv Snes Tusinde Krøner om Aaret. "

Møller bemærkede, at man havde Penge nok til at udvide Elektricitetsværket med et Stærkstrømsanlæg. Det paa Laanet af 1909 opførte Beløb til Elektricitetsværkets Udvidelse var ikke blevet brugt, saa naar man nu laante til Kommunehospitalets Udvidelse, og de til elektriske Indlæg udlaante Penge og Kasernens Salgssum

indgik, saa havde man de nødvendige Midler. Elektricitetsværket burde udvides, og man fik nok Overenskomst med Kalø Vig i Stand. Der var ganske vist nogen Arbejdsløshed i Byggefagene, men til Gengæld var der maaske Mangel paa Arbejdskraft i andre Fag, saa der var en Mulighed for, at de arbejdsledigede fra Byggefagene kunde gaa over til andet Arbejde. Efter Talerens Overbevisning kunde der langt fra spares 10000 Kr. aarlig ved at indrette et kommunalt Apotek, idet Administrationen vilde blive uforholdsmæssig stor i Forhold til Omsætningen. Til Hr. Simonsens Udtalelse om, at Flertallet skulde styre, vilde Taleren hævde, at der var ikke noget absolut Flertal i Byraadet.

Mousten fandt det ganske meningsløst at udsætte Udvidelsen til efter Krigen. De to Ting havde absolut intet med hinanden at gøre. De af Hr. Mikael Johansen nævnte Tal, gav intet korrekt Billede af Forholdene, idet Hr. Johansen det ene Øjeblik kun nævnte det rene Tilskud, men det andet baade Tilskud og Renter og Afdrag og det tredje hele Bruttoudgiften.

N. Joh. Laursen havde opfattet det saaledes, at alle var enige om, at Hospitalet skulde udvides, kun havde man været uenige om, hvor lang Tid Arbejdet skulde tage. Saa vidt Taleren skønnede, var der i Virkelighed heller ikke paa dette Punkt stor Uoverensstemmelse mellem det foreliggende og det tidligere Forslag, hvorfor Taleren meget vel kunde stemme paa Formandens Forslag. Dersom man laante en større Sum, paa-tog man sig Forpligtelse til at bruge den til de opstillede Formaal i Laaneprioden, hvilket næppe vilde være heldigt. I det hele taget burde man være forsigtig med at binde Kommunen til større

begæringen. Man vilde sikkert komme til at fortryde den foretagne Vending; men naar der ikke kunde opnaas Enighed om det oprindelige Laan, maatte man tage det, der kunde naas. Skønt Hr. Møller mente, man havde Penge til Udvidelse af Elektricitetsværket, vilde man dog vist komme til at lede efter disse Penge. Hr. Møller havde selv været med til at sætte en Del af de Penge i elektriske Anlæg, og man var nu i den Forlegenhed, som Taleren den Gang forudsagde vilde komme. Da Elektricitetsværket sidst blev udvidet, havde Taleren tilraadet at indrette et Stærkstrømsanlæg, men Hr. Møller havde været derimod. Nu vilde Hr. Møller have Stærkstrømsanlæg, og saa maatte Pengene skaffes baade dertil og til adskilligt andet, men man fik dem næppe paa saa gode Vilkaar, som den kommunale Laanekasse tilbød. Naar Hr. Mikael Johansen ankede over Fattigvæsenet, skulde han henvende sig til Hr. Carl Laursen og Frk. Thomsen.

Møller maatte erindre Hr. Christensen om, at man, da der første Gang var tale om at laane, tænkte sig Vilkaarene helt anderledes, end de blev; navnlig tænkte man sig den Gang et Laan paa 20 Aar og til $4\frac{1}{2}$ %, og at Pengene kunde bruges til andet end det, de var opført til.

Mikael Johansen havde ikke anket over Fattigvæsenet, men kun spurgt, om det var sandt, at dets Sygeafdeling ikke blev benyttet.

Carl Laursen bemærkede, at man kunde ikke sige, at Fattiggaardens Sygeafdeling ikke blev benyttet; noget andet var, at den nok kunde benyttes mere, end den blev. Der var paa denne Afdeling Plads til 40 Patienter, men der laa som oftest kun ca. 20. Forhaabentlig vilde Udvalgets

Henvendelse til Overlægen om at benytte Afdelingen noget mere blive taget til Følge.

Jakob Jensen spurgte, om Hr. Mikael Johansen ønskede, at Byens Borgere skulde indlægges paa Fattigvæsenets Sygestue.

Simonsen kunde tænke sig, at Fattigvæsenets Sygeafdeling var saa elendig, at Lægerne ikke vilde lade den benytte.

Carl Laursen vilde anmode Hr. Simonsen om at komme ud paa Fattiggaarden og se, hvorledes Sygestuerne var, saa vilde han sikkert finde det fuldt forsvarligt at bruge dem.

Det vedtoges at optage et Laan i den midlertidige kommunale Laanekasse til Beløb 1000000 Kr. paa de med Hensyn til tidligere tilbudte Laan tilbudte Vilkaar. — Derefter vedtog Byraadet at fortsætte Arbejderne ved Kommnehospitalets Udvivelse overensstemmende med de ved Raadets Beslutning af $14/5$ 1914 godkendte Planer og særlig at opføre den til den medicinske Afdeling bestemte Bygning samt iværksætte de i Sygehusudvalgets Indstilling under Nr. 2, 3 og 4 ommeldte Byggeforetagender, at det til disse Byggeforetagender anslaaede Beløb 493960 Kr. med Fradrag af de til Indretning af et Apotek anslaaede 11000 Kr., altsaa til Rest 482960 Kr., samt til Inventar 65000 Kr. stilles til Udvalgets Raadighed, dog saaledes, at denne Udgift fordeles med omtrent lige store Dele paa hvert af Aarene 1916, 1917 og 1918, at der senere tages Beslutning om, hvorvidt et Apotek bør indrettes, og at de under 5 og 6 ommeldte Havearbejder og Vejanlæg først bringes til Udførelse efter indhentet Erklæring fra Brolægningsudvalget.

2. (J. Nr. 193—1915). Skrivelse af 25. Juni 1915 fra Justitsministeriet angaaende **Indsendelse af Be-**

retning om Tuberkulosehospitalet i Finansaaret 1914—15.

Fra Sygehusudvalget forelaa følgende Udkast til Svarskrivelse:

»Aarhus Kommune har for Tiden ikke nogen anerkendt Tuberkuloseafdeling, men i Henhold til Ansøgning fra Aarhus Byraad har Justitsministeriet den 21. April 1914, Brev Nr. A. 3392, Journ. 1909 Nr. 6972, godkendt Planerne vedrørende en Tuberkuloseafdeling i Forbindelse med Kommunehospitalet samt foranlediget bevilget et Byggetilskud paa 75000 Kr. De omhandlede Bygninger benyttes for Tiden til medicinsk Afdeling her paa Hospitalet, og Forandringen til Tuberkuloseafdeling kan først finde Sted, efter at Kommunen har opført en ny medicinsk Afdeling. Arbejderne ved Opførelsen af sidstnævnte er allerede i fuld Gang, og Byraadet har bevilget de nødvendige Beløb til Afdelingens Opførelse. Saa snart Indretningen af nævnte Tuberkuloseafdeling er færdig til Brug, skal man tillade sig at fremsende Meddelelse til Justitsministeriet desangaaende«.

Udkastet vedtoges.

3. (J. Nr. 222—1915). Udkast til Bekendtgørelse i Anledning af Indenrigsministeriets Cirkulære af 24. Juli 1915 angaaende offentlig Bekendtgørelse, hvorvidt Valgkredsene ved Folketingsvalg vil blive delt i **mindre Kredse til Stemmesedlers Modtagelse**, saalydende:

»Under Henvisning til § 28, 3. Stykke, i Lov Nr. 142 af 10. Maj d. A. om Valg til Rigsdagen bekendtgøres det herved, at Afstemning ved Valg til Folketinget og ved Valg af Valgmænd vil finde Sted i hver af Købstadens tre Valgkredse paa et i hver af disse beliggende

Valgsted, hvorom nærmere Bekendtgørelse vil fremkomme, samt at der følgelig ikke af Byraadet vil blive truffet Bestemmelse om Deling af de nævnte 3 Folketingsvalgkredse i mindre Afdelinger til Stemmesedlernes Modtagelse og Optælling.

Formanden forelagde Udkastet, idet han bemærkede, at man næppe behøvede at oprette mere end eet Afstemningssted i hver Kreds. Naar man hidtil havde kunnet klare sig med eet i hver Kreds, kunde man vel ogsaa uden Gene gøre det fremtidig.

Mikael Johansen kunde ikke tro, at eet Afstemningssted i hver Kreds vilde være tilstrækkelig. Mange Vælgere afgav ikke deres Stemme, dels fordi de var syge, dels fordi de frygtede Trængsel. Taleren maatte kræve, at der blev indrettet saa mange Stemmesteder som muligt.

Formanden havde hidtil ikke mærket Trængsel paa Valgstederne. Afstemningen var tværtimod gaaet overordentlig heldig og let, saa foreløbig var der ikke Anledning til at oprette mere end 1 Valgsted i hver Kreds.

Jakob Jensen bemærkede, at man ved Byraadsvalgene kun havde haft 2 Afstemningsteder, og at det var gaaet meget godt og uden Trængsel. Naar der nu blev 3, vilde man derfor være godt stillet.

Mikael Johansen hævdede, at der ved Byraadsvalgene til visse Tider havde været endog ret stærk Trængsel. En stor Del Vælgere havde sikkert undladt at stemme af Frygt for Trængsel. Taleren vilde foreslaa, at der blev oprettet flere Afstemningssteder i hver Kreds.

Udkastet vedtoges.

